

Phiếu thông tin số 7 – Quyền của bệnh nhân

Đạo luật Sức khỏe Tâm thần 2000 (Đạo luật) (*Mental Health Act 2000 (the Act)*) quy định về quyền của bệnh nhân qua việc:

- cung cấp những biện pháp đảm bảo cho việc áp dụng các điều khoản không tự nguyện
- giúp bệnh nhân tham gia vào các quyết định ảnh hưởng tới họ
- đảm bảo việc tái xét độc lập và thường xuyên về việc điều trị không tự nguyện của bệnh nhân.

Quyền của bệnh nhân được xác lập tại đâu?

Đạo luật tuân thủ Các Nguyên tắc của Liên Hiệp Quốc về Bảo vệ Người mắc Bệnh Tâm thần và Cải thiện việc Chăm sóc Sức khỏe Tâm thần (*United Nations Principles for the Protection of Persons with a Mental Illness and for the Improvement of Mental Health Care*). Những nguyên tắc này được nêu ra nhằm bảo vệ quyền lợi của những người mắc bệnh tâm thần.

Đạo luật cũng phù hợp với Các Tiêu chuẩn Quốc gia cho các Cơ sở Khám chữa Bệnh Tâm thần (*National Standards for Mental Health Services*).

Quyền của bệnh nhân được nêu ở đâu trong Đạo luật?

Quyền của bệnh nhân được quy định tại những giai đoạn quan trọng xuyên suốt Đạo luật, cụ thể:

- Chương 1, quy định về các nguyên tắc làm nền tảng cho Đạo luật
- Chương 6 và 12, quy định về các quy trình tái xét bệnh nhân tại Tòa Tái xét Sức khỏe Tâm thần (Tòa Tái xét) (*Mental Health Review Tribunal (the Tribunal)*)
- Chương 9, quy định về các quyền cụ thể của bệnh nhân.

Tuyên bố về quyền của bệnh nhân (statement of rights) là gì?

Đạo luật yêu cầu Giám đốc Y tế Tâm thần cung cấp một văn bản tuyên bố về quyền của bệnh nhân không tự nguyện. Văn bản này phải được niêm yết ở nơi dễ thấy tại tất cả các cơ sở khám chữa bệnh tâm thần, và phải bao gồm những thông tin về:

- quyền của bệnh nhân và những người tin cậy (*allied persons*)
- quyền được khiếu nại và thủ tục khiếu nại chi tiết.

Một bản sao *tuyên bố về quyền của bệnh nhân* phải được phát cho bệnh nhân ngay khi họ được tiếp nhận tại cơ sở khám chữa bệnh tâm thần. *Tuyên bố về quyền của bệnh nhân* cũng phải được giải thích cho bệnh nhân bằng ngôn ngữ và theo cách để họ có thể hiểu được thông tin trong đó.

Những quyền căn bản của bệnh nhân là gì?

- Quyền được biết thông tin

Bất cứ khi nào có thể, một người phải được thông báo những thông tin như sau:

- rằng các giấy tờ chặn định đang có hiệu lực và điều này có ý nghĩa gì với họ

- rằng *lệnh điều trị không tự nguyện (involuntary treatment order)* đã được đưa ra và thuộc loại lệnh gì
- lý do của bác sỹ trong việc đưa ra *lệnh điều trị không tự nguyện*
- chi tiết của *kế hoạch điều trị (treatment plan)* và phương pháp điều trị đề xuất cũng như bất cứ thay đổi nào trong *kế hoạch điều trị*.

Đạo luật cũng tạo điều kiện cho bệnh nhân tiếp cận các thông tin liên quan đến các phán quyết của Tòa Tái xét Sức khỏe Tâm thần và Tòa Sức khỏe Tâm thần (Mental Health Court), bao gồm cả những lý do cho các phán quyết đó. Quy định này chỉ bị giới hạn khi Tòa Tái xét hoặc Tòa đưa ra một lệnh bảo mật cấm hoặc hạn chế việc tiết lộ thông tin về bệnh nhân (nghĩa là vì lý do sức khỏe hoặc lý do an toàn).

- **Quyền được lựa chọn người tin cần**

Bệnh nhân không tự nguyện có quyền chọn một người làm người tin cần. Vai trò của người tin cần là giúp bệnh nhân phát biểu ý kiến, mong muốn và quan tâm về việc chẩn định, tạm giữ, và điều trị theo Đạo luật.

Bệnh nhân có thể lựa chọn người tin cần riêng của họ (vd. một người bà con hay người bạn tin cậy) hoặc có thể quyết định không cần người tin cần. Nếu bệnh nhân không có khả năng đưa ra quyết định này (vd. vì lý do căn bệnh của họ), người quản lý bệnh viện sẽ lựa chọn người tin cần cho bệnh nhân.

Người tin cần được:

- thông báo về việc nhập viện không tự nguyện của bệnh nhân
- thông báo về việc tái xét và các đơn đề nghị điều trị cho bệnh nhân
- có thể tham dự các phiên tòa tại Tòa Tái xét để hỗ trợ bệnh nhân
- có thể làm đơn lên Tòa Tái xét thay mặt một người đang có một lệnh điều trị không tự nguyện.

Người giám hộ hoặc người được ủy quyền của bệnh nhân cũng phải được thông báo vào những thời điểm quan trọng trong quá trình chẩn định, điều trị và tái xét bệnh nhân.

- **Quyền tiếp xúc với người hành nghề y và các chuyên gia tư vấn pháp luật**

Bệnh nhân không tự nguyện có thể được người hành nghề y hoặc chuyên gia tư vấn pháp luật của họ tới thăm vào bất kỳ thời điểm nào hợp lý.

- **Quyền bày tỏ lo ngại với nhân viên cộng đồng (community visitor)**

Tất cả bệnh nhân đều có quyền bày tỏ bất kỳ lo ngại nào với nhân viên cộng đồng. Văn phòng Giám hộ Người trưởng thành (Office of the Adult Guardian) điều hành chương trình dành cho người trưởng thành này theo *Đạo luật Giám hộ và Quản lý 2000 (Guardianship and Administration Act 2000)*. Văn phòng Ủy ban Trẻ em và Người vị thành niên và Giám hộ Trẻ em (Office of the Commission for Children and Young People and Child Guardian) điều hành chương trình dành cho trẻ em và người vị thành niên theo *Đạo luật Ủy ban Trẻ em và Người vị thành niên 2000 (Commission for Children and Young People Act 2000)*.

- *Quyền được tái xét định kỳ quá trình điều trị không tự nguyện*

Bệnh nhân được điều trị không tự nguyện phải được bác sỹ tâm lý có thẩm quyền tái xét định kỳ.

Đạo luật cũng yêu cầu một đơn vị độc lập, Tòa Tái xét Sức khỏe Tâm thần, tái xét bệnh nhân không tự nguyện. Xem Phiếu thông tin số 6 – *Tòa Tái xét Sức khỏe Tâm thần*. Các kháng cáo về những phán quyết của Tòa Tái xét có thể được chuyển lên Tòa Sức khỏe Tâm thần.

Thông tin thêm

Mental Health Act Liaison Officer
Mental Health Branch
Queensland Health
GPO Box 48
BRISBANE Q 4001

Điện thoại: 1800 989 451 or 07 3234 0417

Email: mha2000@health.qld.gov.au

Web: www.health.qld.gov.au/mha2000